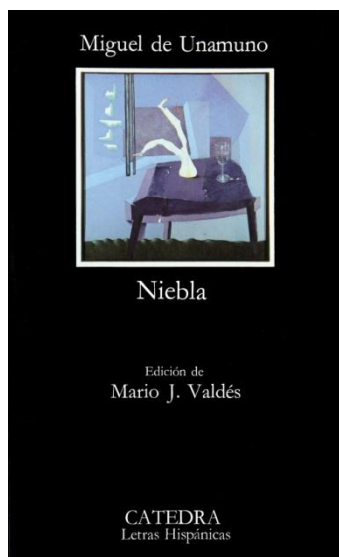

Niebla de Miguel de Unamuno

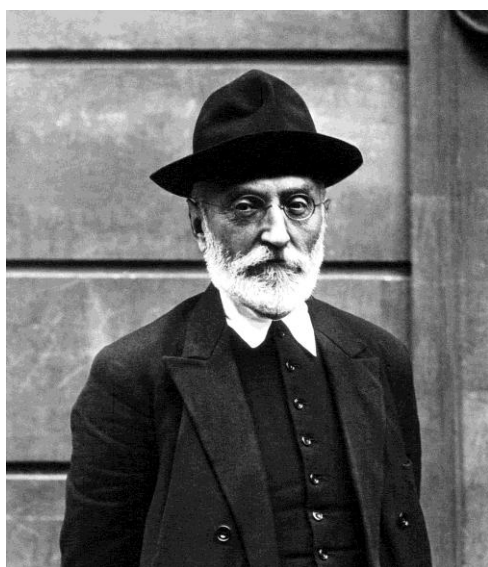
Dissabte, 24 de febrer a les 10:30h

Niebla narra la vida d'Augusto Pérez, jove burgès que flirteja amb la professora de piano Eugènia, però aquesta no li fa cas, perquè ja té xicot. Llavors, Augusto es fixa en Rosario, una minyona, i comencen una relació. De cop, Eugènia deixa el seu xicot i accepta casar-se amb Augusto, però just abans del casament l'abandona. Llavors, Augusto, desesperat perquè s'ha quedat sense Eugènia i sense Rosario, decideix anar fins a Salamanca a queixar-se al creador, el mateix Unamuno.

El protagonista es rebel·la contra l'escriptor al adonar-se que és un personatge de ficció, un titella que està controlat per la voluntat de l'autor, i li recorda a Unamuno que ell, com a ésser humà, també està lligat a la voluntat de Déu.

Amb *Niebla* s'inicia el que Unamuno denominarà "nívolas". Davant la novel·la tradicional, presenta l'enfrontament de les ànimes, de les passions humanes, sense paisatges, ni ambients, ni costums. L'obra planteja el problema de l'existència i la personalitat, els dubtes de l'autor sobre el sentit de la vida, l'amor, l'existència, la mort... i utilitza la "niebla" com a metàfora (alguna cosa que ens fa borrosa la visió).

Miguel de Unamuno (Bilbao, 1864 - Salamanca, 1936). Escriptor i filòsof espanyol. Va ser un dels principals intel·lectuals de principis del segle XX i un dels personatges més destacats de l'anomenada Generación del 98.

Va estudiar Filosofia i Lletres a Madrid i el 1891 guanyà la càtedra de Grec a la Universidad de Salamanca, on viuria la resta de la seva vida.

Tingué una àmplia cultura antiga i moderna, filològica, literària i filosòfica. Va ser crític amb els diferents règims polítics, fet que li va costar l'exili durant la Dictadura de Primo de Rivera. Va ser desterrat a Fuerteventura i després a França.

Va ser diputat durant la IIa. República i amb l'esclat de la Guerra Civil va ser confinat a casa seva fins a la seva mort. Fou autor de la cèlebre frase "Venceréis pero no convenceréis" dedicada a les forces franquistes.

Va ser un home inquiet i rebel, contradictori i feroçment individualista, sempre rendint culte a la seva pròpia personalitat. Lluitador contra tot, en guerra amb sí mateix, en contínua tensió, no va trobar mai la pau, trasbalsat per dubtes religiosos i existencials. La seva vida estava presidida per una intensa activitat intel·lectual, de lluita constant contra ell mateix.

Va cultivar tots els gèneres (teatre, poesia, narrativa, assaig) amb dos eixos temàtics recurrents: Espanya i el sentit de la vida humana.

El seu estil és reflex de la seva personalitat. Deixa de banda les velles retòriques i aposta per la sobrietat, però viva i expressiva. Usa termes populars, juga amb l'idioma, inventa nous termes o juga amb els significats etimològics. No busca l'elegància, sinó la densitat d'idees, la intensitat emotiva, l'exactitud de les descripcions... utilitza paradoxes, antítesis, exclamacions...

S'ha considerat com un dels primers escriptors existencials moderns.

Pertanyents a la Generació del 98 també hi trobem escriptors com Azorín, Machado, Pío Baroja, Ramón María del Valle-Inclán, pintors com Zuloaga o músics com Isaac Albéniz i Enric Granados.

OBRES

Narrativa: Paz en la guerra (1895), Amor y pedagogía (1902), Recuerdos de niñez y mocedad (1908), Niebla (1914), El espejo de la muerte (1913), Abel Sánchez (1917), Publio Montalban, Tres novelas ejemplares (1920), La Tia Tula (1921), Teresa (1924), Cómo se hace una novela (1927), San Manuel, bueno mártir i Don Sandalio, jugador de ajedrez (1930).

Poesia: Poesias (1907), Rosario de sonetos líricos (1911), El Cristo de Velázquez (1920), Andanzas y visiones españolas (1922), Rimas de un poeta desconocido (1924), De Fuerteventura a París (1925), Romancero del destierro (1928), Cancionero (1953).

Teatre: La esfinge (1898), La verdad (1899), Fedra (1918), El otro (1932), Medea (traducció) (1933).

Filosofia: Entorno al casticismo (1895), Vida de Don Quijote y Sancho (1905), Por tierras de Portugal y España (1911), Del sentimiento trágico de la vida (1913), La agonía del cristianismo (1925).